

คิดฆ่าตัวตายสัญญาอันตรายในชีวิตคริส

เตียน

โดย สุมาลี แซ่เตียน

เมื่อไม่นานมานี้ ข่าวการกระโดดตึกฆ่าตัวตายของนักศึกษาสาวมหาวิทยาลัยชื่อดังแห่งหนึ่งได้สร้างความตระหนักให้กับวงการคริสเตียนไม่น้อย หลังจากการสืบหาสาเหตุจากพยานแวดล้อมและหลักฐานต่าง ๆ ก็พบประเด็นที่น่าสนใจอย่างหนึ่งคือ เธอเพิ่งกลับใจมาเชื่อพระเยซูคริสต์ได้ไม่นาน เคยไปร่วมนมัสการพระเจ้าในคริสตจักร และเธอก็ได้ร้องเรียกพระเจื่อก่อนที่จะทิ้งร่างลงมากระแทกพื้น

ย้อนกลับไปเมื่อหลายปีก่อนที่ประเทศสหรัฐอเมริกา ข่าวการฆ่าตัวตายหมู่ของกลุ่มที่อ้างตัวว่าเชื่อในพระเจ้า หรือ “ลัทธิประตูสวรรค์” (Heaven Gate) ก็ได้สร้างความประหวั่นพรั่นพรึงและความสงสัยให้กับประชาชนมากมาย

จากตัวอย่างข่าวทั้งสองนี้ได้ทำให้คริสเตียนหลายฝ่ายออกมาชี้แจงหลักความเชื่อและคำสอนที่แท้จริงของพระคริสต์ รวมทั้งปกป้องคริสตจักรและหน่วยงานของตน ทำให้ผู้คนส่วนหนึ่งเข้าใจคริสเตียนมากขึ้น และเมื่อเวลาผ่านไป ข่าวก็เงียบหายไปและคนเหล่านั้นก็ลืม แต่เราคงปฏิเสธไม่ได้ว่าความสงสัยกลางแคลงใจและความหวาดกลัวก็ยังซ่อนอยู่ในจิตใจของคนที่ไม่รู้จักพระเจ้าหรือยังไม่มั่นคงในความเชื่อเมื่อมีข่าวลักษณะนี้เกิดขึ้นอีก ความรู้สึกเหล่านี้ก็จะถูกกระตุ้นให้กลับเข้ามาอีกครั้งหนึ่ง ฉะนั้น เราจะหาทางป้องกันมิให้เรื่องเช่นนี้เกิดขึ้นกับคริสเตียนและผู้เชื่อใหม่ได้อย่างไร? นี่คือหน้าที่และความรับผิดชอบของคริสเตียนทุกคน

สาเหตุที่ทำให้คนเราคิดฆ่าตัวตายนั้นมีร้อยแปดพันประการ และบ่อยครั้งก็ไม่ได้เกิดจากสาเหตุเดียวหรือภายในระยะเวลาอันสั้น แต่มักจะเกิดจากปัญหาเรื้อรังที่สะสมมาจนคนคนนั้นไม่สามารถทนเก็บเอาไว้ได้อีกต่อไป สิ่งที่เราควรจะทำในฐานะคริสเตียนซึ่งอยู่ในพระกายเดียวกันก็คือ

1. ฝึกสังเกตและเอาใจใส่ผู้คนรอบข้าง : อาการของคริสเตียนที่มีแนวโน้มจะฆ่าตัวตายได้คือ พบมรสุมชีวิต เป็นโรคทางจิตประสาท หมกมุ่นกับตัวเองมากเกินไป (บางคนอาจไม่มีปัญหาหนักอะไรด้วยซ้ำ) มองโลกในแง่ร้าย เก็บตัว ซึมเศร้า แต่บางคนอาจแกล้งทำเป็นร่าเริง แต่จริง ๆ แล้วข้างในใจมีปัญหา และสำหรับคริสเตียนแล้วนับเป็นเรื่องไม่ปกติที่จะคิดฆ่าตัวตาย เพราะตามปกติคริสเตียนควรจะมีความหวังในพระเจ้าและในพระสัญญาของพระองค์เสมอ แม้ในยามที่ประสบกับสถานการณ์อัน

เลวร้าย เราควรจะมีใจว่าพระเจ้าอยู่กับเราและไม่ทอดทิ้งเรา (อิสยาห์ 49:15) พระองค์จะประทานกำลัง ความชื่นชมยินดี และสันติสุขให้เมื่อเราร้องทูลต่อพระองค์ (ฟิลิปปี 4:6-7) คริสเตียนที่คิดฆ่าตัวตาย มักจะคิดว่าพระเจ้าไม่สามารถช่วยอะไรเราได้อีกแล้ว เพราะเขาอธิษฐาน แต่พระเจ้าก็ไม่ตอบ เขาอ่าน พระคัมภีร์ แต่พระคำพระเจ้าก็ไม่ได้ให้วิธีการหรือความช่วยเหลืออะไรกับเขา เพื่อนคริสเตียนก็ไม่มีใครจริงใจกับเขาสักคน ฯลฯ ขอให้เราเป็นคนช่างสังเกตและเอาใจใส่ต่อความต้องการของคนรอบข้าง เหมือนที่พระเยซูคริสต์ทรงสังเกตและเอาใจใส่ตัวเรา หากเราไม่ใช่คนลักษณะนี้ก็อธิษฐานทูลขอพระเจ้าให้ทรงช่วยพัฒนาเราได้

2. แสดงความรักของคุณกับเขาโดยออกมาเป็นความช่วยเหลืออย่างเป็นรูปธรรม : นอกจาก คำพูดที่แสดงความเห็นใจ ความเข้าใจอันจริงใจ คำปลอบโยนและการอธิษฐานเพื่อ ร้องวิงวอนกับพระเจ้าเพื่อเขา ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งยุคและชาติไม่ได้แล้ว เรายังต้องแสดงความรักความห่วงใยของเรากับเขาอย่างเป็นรูปธรรมด้วย ไม่ใช่แค่พูดว่า “โอ้! น่าเห็นใจจริง ๆ ฉันจะอธิษฐานเพื่อทุกวันนี้ละ” แล้วก็จบกัน อะไรที่เราสามารถช่วยเขาได้ แม้จะเป็นเรื่องเล็กน้อยแค่วันเราก็คงจะทำและทำอย่างดีที่สุดโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเงิน อาหาร เสื้อผ้า ที่อยู่อาศัย กำลังและมันสมองของคุณ บางครั้งเขาอาจจะไม่ได้ต้องการอะไรมากไปกว่าการที่คุณยอมสละเวลา ละจากงานรับใช้ที่คุณทำอยู่สัก ชั่วโมงมารับฟังเขาก็ได้ พระเยซูคริสต์เองก็ไม่ได้ประกาศ สั่งสอนและอธิษฐานเพื่อเพียงอย่างเดียว แต่พระองค์ยังได้รักษาคนเจ็บป่วยเลี้ยงอาหารประชาชน และยังล้างเท้าให้เหล่าสาวกด้วยมิใช่หรือ! “เหตุฉะนั้นเมื่อเรามีโอกาส ให้เราทำดีต่อคนทั้งปวง และเฉพาะอย่างยิ่งต่อครอบครัวที่มีความเชื่อ” (กาลาเทีย 6:10)

3. คริสเตียนควรอ่าน ดีความ และนำพระวจนะไปใช้อย่างถูกต้อง : พระวจนะพระเจ้าเป็นโคมส่องทางสำหรับคริสเตียนในการดำเนินชีวิต เป็นดาบที่ใช้รุกไล่และฟาดฟันศัตรู และเป็นอาหารที่บำรุงเลี้ยงจิตวิญญาณ ผู้ที่กระหายหาและรักพระวจนะพระเจ้าจะได้สติปัญญา พบสันติสุข และมีชีวิตที่สัมพันธ์สนิทแนบแน่นกับพระบิดา ดังพระสัญญาของพระองค์ที่ว่า “บุคคลผู้สนใจในพระวจนะจะพบของดี” (สุภาษิต 16:20) แต่ถ้าเราอ่านพระวจนะแบบมั่งง่ายขอไปที ดีความเข้าข้างตัวเอง เล็งแต่ข้อที่ชอบหาคำตอบแบบเปิดสุ่ม และขาดความเข้าใจในภูมิหลัง วัฒนธรรม และบริบทรอบข้างแล้ว ก็จะมาถึงตัวแน่นอน ถูกต้องที่พระวจนะเป็นอาวุธชิ้นหนึ่งที่พระเจ้าทรงมอบให้คริสเตียนใช้ แต่ถ้าคริสเตียนขาดความเข้าใจ มารก็สามารถใช้ความเข้าใจผิดของเราโจมตีเราได้เช่นกัน เพราะมันเองก็รู้พระคัมภีร์ดีไม่น้อยเลย มันเคยพยายามล่อวงให้พระเยซูคริสต์กระโดดลงมาจากยอดหลังคาพระวิหาร โดยอ้างข้อพระคัมภีร์ที่ว่าทูตสวรรค์ของพระเจ้าจะปกป้องและคุ้มครองพระองค์ให้พ้นจากอันตรายทั้งปวง

(มัทธิว 4:5-6) คุณเคยคิดไหมว่าถ้าพระองค์ตัดสินใจกระโดดลงมาในตอนนั้นจะเป็นอย่างไร และอะไรจะเกิดขึ้นกับเราในเวลาขึ้นบ้าง!

4.ยอมจำนนต่อพระเจ้าและฟังพาพระองค์สุดใจ : มีหลายคนเชื่อว่าวิธีหนึ่งที่ทำให้เรามีกำลังใจ และสามารถยืนหยัดอยู่ในโลกยุคธรรมนี้ได้ก็คือการมองคนอื่นที่ลำบากหรือด้อยกว่าเรา จริงอยู่มันอาจช่วยได้ แต่เราเคยนั่งลงคิดอย่างจริงจังหรือไม่ว่า ความคิดแบบนี้จะช่วยเราได้จริง ๆ หรือ แทนที่เราจะมองลง ทำไมเราไม่ยอมมองขึ้นบ้าง เราควรยอมมอบชีวิตของเราไว้กับพระเจ้าผู้ทรงสามารถเปลี่ยนแปลงชีวิตและสถานการณ์ของเราได้อย่างอัศจรรย์ พระเจ้าข้ากับเราเสมอว่าให้เราวางภาระและความกังวลทั้งสิ้นของเราไว้กับพระองค์ เพราะพระองค์ทรงรัก ห่วงใย และต้องการจะช่วยเราจริง ๆ เพียงแต่เราต้องยอมที่จะฟังและแบมือรับความช่วยเหลือจากพระองค์อย่างเต็มใจ (มัทธิว 6:25-34, 11:28-29) เราไม่ควรเปรียบเทียบตัวเราเองกับใครเพราะเราแต่ละคนแตกต่างกัน (กาลาเทีย 6:4-5) และพระเจ้าก็มีวิธีการที่จะช่วยเหลือคนของพระองค์แตกต่างกันด้วย “เพราะฟ้าสวรรค์สูงกว่าแผ่นดินโลกนั้นใด วิธีของเราสูงกว่าทางของเจ้า และความคิดของเราก็นสูงกว่าความคิดของเจ้าอันนั้น” (อิสยาห์ 55:9)

เรื่องการฆ่าตัวตายคงจะโทษว่าใครเป็นคนผิดแต่เพียงผู้เดียวไม่ได้ แต่ทุกฝ่ายควรร่วมกันรับผิดชอบ ทุกคนควรร่วมมือกันช่วยเหลือ ไม่ใช่ซ้ำเติม เพราะเราทุกคนต่างเป็นอวัยวะที่อยู่ในพระกายเดียวกัน เมื่ออวัยวะหนึ่งเจ็บ อวัยวะทั้งหมดก็พลอยได้รับผลกระทบไปด้วย มิใช่หรือ?